

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque
Exercendi se cum fructu in præsentia Dei**

Coloniæ Agrippinæ, 1687

De petitionibus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

CAPUT XIII.

De *Petitionibus.*

ORationi ordinariè finem imponunt petitiones, quæ nihil sunt aliud, nisi manifestatio nostrarum necessitatum facta Deo, à quo auxilium postulamus, ut ab illis eruamur. Nascitur autem petitio ex consideratione propriarum infirmitatum ac miseriarum, quas ubi anima cognoverit, efficax ab illis se expediendi ac liberandi concipit desiderium; verum haud ignorans, id se non posse absque divinæ auxilio gratiæ consequi, humiliter & confidenter ad Deum se convertit, & ab ipso illam petit.

*Definitio
petitionis.*

*Nonnulli
putant pe-
titionem*

esse actum

intellectus,

sed reverà

est actus

volunta-

tis. Et

quasi ex-

pressus per

actum in-

tellectus.

Actus proinde petitionis tres alios comprehendit; Primus est consideratio eorum, quæ nobis desunt; Alter interior illa consequendi desiderium. Tertius denique affectuosa eruptio voluntatis ad Deum confugientis, & suam illi necessitatem pariter ac desiderium representantis, non quidem ut illum instruat, nihil enim ille ignorat: *Scit enim Pater vester, Matth. 6. quia his omnibus indigetis,* inquiebat divinus Magister noster, sed quia desiderium nostrum eâ proportionem augetur, quâ petitiones nostras multiplicamus, quod desiderium ita adaugmētum citius meretur exaudiri.

Petitio autem, ut bona sit atque à Deo exaudiatur, quatuor habere debet condiciones, scilicet ut fiat primò *magno cum desiderio*, secundò *profundâ cum humilitate*, tertio *re-*

*Conditio-
nes quas*

habere

debet pe-

nitio.

nerâ ac filiali cum *confidentia*, ac quartò denique constanti cum *perseverantia*.

Quantum ad primam: si desiderium nostrum instabile sit & inconstans, omninò recommendandum est, ne à Deo non exaudiamur. *Non aestimet homo ille, quod accipiat aliquid à Domino*, inquit S. Jacobus Apostolus. Quia gratiæ illius dona tanta sunt, adeoque pretiosa, ut minima res, quam à nobis ipse possit exigere, sit verum ac sincerum illa obtinendi desiderium. Atque ista causa est, cur ea nobis ipse non rarò soleat ad tempus denegare, ut illa habendi desiderio ex hac dilatione crescente, deinde tanti quanti oportet faciamus, atque illis etiam melius utamur. Eapropter ubi se quis adverterit esse tepidum, ac veluti inter duo extrema fluctuantem, semetipsum excitare debet piis quibusdam considerationibus, ut fortiter divinæ gratiæ, quam petit, cooperari proponat. Quod si quis neque hoc possit, saltem dicet cum Propheta Regio: *Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas*, id est in omni re explere tuam sanctam voluntatem. Hoc genus desideriorum sincerum est, etsi minus videatur esse vehemens, unde etiam non rarò meretur exaudiri.

*Pf. 118.
20.*

Altera conditio est verus atque ingens *nostræ indignitatis sensus & affectus*, quia nihil est, quod adeo super nos attrahat gratiam Dei, quam cor humile. Et quò plus anima in suarum miserationum ac peccatorum consideratione atque agnitione in conspectu divinæ Majestatis se demergit, eò ampliùs se disponit, ut donis ac virtutibus cœlestibus à Deo compleatur,

tur, quia uti optimè dixit Psalmista : *Abyssus* Ps. 41. v. 8,
abyssum invocat, abyssus videlicet humilitatis
 super se attrahit abyssum divitiarum ac miseri-
 cordiarum Dei.

Tertiam conditionem vos docuit ipse Sal-
 vator noster ubi ait : *Omnia quaecumque oran-* Matth. 11. v. 24.
tes petitis, credite quia accipietis; & evenient

vobis. Ad hanc habendam fiduciam, non pa-
 rum inserviet, si consideremus, Deum nihil
 æque desiderare, atque nos suis cumulare do-
 nis, illiusque liberalitatem omnibus etiam vo-
 tris nostris esse longè majorem, dicente S. Au-
 gustino : *Erubescat humana pigritia, plus ille*
vult dare, quam nos recipere. Quod si tantæ
 liberalitatis effectum parùm experiamur, causa
 est, quod nos ex parte nostra in requisitis peti-
 tionis legitimæ conditionibus deficimus.

*Quid nos
 possit ex-
 citare ad
 fiduciam.*

*Petitis &
 non acci-
 pitis, eo
 quod malè
 petatis.*

Jac. 2. 3.

Quarta denique conditio, quam etiam di-
 vivino suo ore cœlestis nos docuit Magister
 noster, est *perseverantia*, quæ consistit in eo,
 ut nunquam animum despondeamus, quod
 strarum petitionum consecuti haud simus
 effectum, verùm nos potius magis ac magis
 animemus ac solidemus in ea fide, fore deni-
 que, ut sua divina Majestas duplicatò nobis
 concedat ea, quæ ad tempus distulit nobis in-
 dulgere. Id equidem haud difficulter com-
 prehenderetur ab iis, qui magno tenebuntur
 illius, quod poscunt, consequendi desiderio:
 Cor enim desiderio plenum nunquam fatiga-
 tur in eo, quod amat, persequendo; verùm si
 frigidum fuerit desiderium, statim desistit, at-
 que ad primam repulsam animum omninò de-
 spondet.

In-

P. Ludov.
Granav.

Insignis quidam Author existimat, orantem
atque aliquid à Deo petentem coram eo se
habere debere eo modo, quo se habet catellus
coram Domino suo mensæ affidenti; pauper-
culum enim illud animalculum omnis generis
exhibet gesticulationes ac situs, ut frustulum
aliquod obtineat; tamen verò uno die patia-
tur repulsam, non minus altero reddit, atque
easdem facit, quas die præcedenti, instantias.
Uno verbo Redemptor noster ait: incessanter
nos orare debere, neque deficere, quia tandem
supremus ille Rex noster ea nobis, quæ petieri-
mus, indulgebit.

Quanam in oratione petere debeamus.

*Res tem-
porales
non sunt à
Deo pe-
tenda, nisi
sub condi-
tione.*

Sicut à Deo procedunt omnia bona, sive
temporalia sive spiritualia, etiam utraque
ab illo petere quis potest, cum hoc tamen di-
scrimine, quod bona temporalia, qualia sunt
prolongatio vitæ, sanitas, vires, felix alicujus
negotii successus, ac similia, petere non debe-
mus, nisi sub conditione, scilicet si sua divina
providentia ita nobis judicaverit expedientius.
Idem quoque dicendum est de bonis spiritua-
libus, quæ ex se non efficiunt nos meliores,
neque Deo gratiores, uti sunt donum lacry-
marum, consolationes internæ, devotionis sen-
sibilis suavitas, facilis ac profunda interior re-
collectio & similia.

*At virtu-
tes ac gra-
tiam Dei
absolutè
debemus
petere.*

Verùm absolutè & absque ulla restrictione
aut limitatione petenda nobis sunt bona spiri-
tualia necessaria ad nostram salutem ac perfe-
ctionem, qualia sunt remissio peccatorum,
victoria